

VIOLENȚA CONTRA PERSONALULUI MEDICAL - O PLAGĂ A TIMPURILOR NOASTRE

*Prof.univ.dr. Liliana Rogoza
Facultatea de Medicină Brașov*

Violența, fie cea domestică, fie cea de la serviciu a reprezentat întotdeauna o problemă a interacțiunii dintre oameni cu repercusiuni asupra modului în care profesioniștii din domeniul sănătății reușesc inclusiv să îi îngrijească pe oameni.

Dacă în urmă cu câteva decenii, violența în spitalele românești părea să nu afecteze personalul medical decât mult mai rar, iar respectul pentru personalul medical părea de la sine înțeles, în ultima perioadă, agresivitatea este întâlnită adesea, iar exemplele din mass-media sunt tot mai frecvente.

Din păcate, pregătirea personalului medical este deficitară nu doar la capitolul comunicare, dar și la cel al recunoașterii comportamentului violent al pacienților și aparținătorilor, asigurând cadrul necesar pentru reducerea violenței.

Elementul cel mai important al reducerii violenței rămâne capacitatea de comunicare, la fel cum cele mai frecvente agresiuni sunt cele verbale, mai mult de jumătate din totalul agresiunilor încadrându-se în aceasta situație.

În acest context se impune atât introducerea unor cursuri de comunicare pentru viitorii medici sau asistenți medicali, cât și

apariția unei legislații care să contribuie nu doar la reglementarea situațiilor de acest fel, dar și la implementarea ei.

Până atunci, rămâne să reflectăm în ce măsură legea 212 din 2012 poate să protejeze personalul medical:

Articolul 641: „(1) Amenințarea săvârșită nemijlocit ori prin mijloace de comunicare directă contra unui medic, asistent medical, șofer de autosanitară, ambulanțier sau oricărui alt fel de personal din sistemul sanitar, aflat în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Lovirea sau orice acte de violență săvârșite împotriva persoanelor prevăzute la alin. (1), aflate în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(3) Vătămarea corporală săvârșită împotriva persoanelor prevăzute la alin. (1), aflate în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 6 ani.

(4) Vătămarea corporală gravă săvârșită împotriva persoanelor prevăzute la alin. (1), aflate în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.”